

AAN
het Algemeen Bestuur
van het waterschap Aa en Maas

Datum : 17 december 2003

Onderwerp Verordening aanvragen Wvo-vergunningen
waterschap Aa en Maas

Geacht bestuur,

Ten behoeve van de vergunningverlening in het kader van de Wet verontreiniging oppervlaktewateren (Wvo) is door het waterschap De Maaskant en het waterschap De Aa de Verordening aanvragen Wvo-vergunningen vastgesteld.

De verordening aanvragen Wvo-vergunningen geeft aan welke gegevens bij een aanvraag tot verlening of wijziging van een vergunning op grond van de Wet verontreiniging oppervlakte-wateren moeten worden verstrekt. Indien een aanvrager de op grond van de onderhavige verordening verplichte gegevens bij de aanvraag verstrekt zal de aanvraag door het waterschap in behandeling kunnen worden genomen.

Omdat de betreffende verordening grotendeels overeenkomt met het landelijke model van de Unie van Waterschappen zijn er geen inhoudelijke verschillen met de door de opgeheven waterschappen vastgestelde verordeningen. Aangezien deze modellen nog steeds worden gehanteerd wordt voorgesteld om de verordening ongewijzigd vast te stellen en de verordeningen van de voormalige waterschappen in te trekken.

Hoogachtend,
de Voorbereidingscommissie,
de secretaris,

ir. T.J.M.G. Huijbers

de voorzitter,

ir. A.J.A.M. Segers

Het Algemeen Bestuur van het waterschap Aa en Maas;

gelezen het voorstel van de Voorbereidingscommissie van 17 december 2003;

gelet op artikel 6, tweede lid van de Wet verontreiniging oppervlaktewateren;

overwegende dat:

- uit de Wet verontreiniging oppervlaktewateren van 13 november 1969 (Stb. 1992, 628¹) zoals laatstelijk gewijzigd bij de wet van 16 maart 2000 (Stb. 135) onderscheidenlijk artikel 1, eerste lid en tweede lid jo Besluit van 4 november 1983 (Stb. 577), alsmede artikel 1, derde lid jo artikel 4 van het Uitvoeringsbesluit artikel 1, derde lid, Wet verontreiniging oppervlaktewateren van 28 november 1974 (Stb. 709), volgt dat het verboden is zonder vergunning afvalstoffen, verontreinigende of schadelijke stoffen, in welke vorm ook in oppervlaktewateren te brengen;

- voor een goede beoordeling van de aanvraag tot verlening of wijziging van deze vergunningen het noodzakelijk is dat daarbij bepaalde gegevens worden verstrekt;

- met het oog op de te nemen beslissing omtrent ontvankelijkheid van de aanvraag alsmede uit oogpunt van rechtszekerheid het gewenst is de omvang en aard van bij de aanvraag te verstrekken gegevens in een verordening vast te leggen.

B E S L U I T :

vast te stellen de Verordening aanvragen Wvo-vergunningen waterschap Aa en Maas onder gelijktijdige intrekking van de Verordeningen aanvragen Wvo-vergunningen van de waterschappen De Aa en De Maaskant, vastgesteld respectievelijk 25 januari 2002 en 15 november 2001.

Aldus vastgesteld door het Algemeen Bestuur op 5 januari 2004,
de griffier, de dijkgraaf,

drs. C.J.E. van Vlokhoven

drs. L.P.M. van den Berg

¹ Herplaatsing van de Wet van 13 november 1969 (stb. 536).

HET ALGEMENE BESTUUR VAN WATERSCHAP AA EN MAAS;

Overwegende dat uit de Wet verontreiniging oppervlaktewateren van 13 november 1969 (Stb. 1992, 628²) zoals laatstelijk gewijzigd bij de wet van 14 december 2003 (Stb. 571) onderscheidenlijk artikel 1, eerste lid en tweede lid jo Besluit van 4 november 1983 (Stb. 577), alsmede artikel 1, derde lid jo artikel 4 van het Uitvoeringsbesluit artikel 1, derde lid, Wet verontreiniging oppervlaktewateren van 28 november 1974 (Stb. 709), volgt dat het verboden is zonder vergunning afvalstoffen, verontreinigende of schadelijke stoffen, in welke vorm ook in oppervlaktewateren te brengen;

dat voor een goede beoordeling van de aanvraag tot verlening of wijziging van deze vergunningen het noodzakelijk is dat daarbij bepaalde gegevens worden verstrekt;

dat met het oog op de te nemen beslissing omtrent ontvankelijkheid van de aanvraag alsmede uit oogpunt van rechtszekerheid het gewenst is de omvang en aard van bij de aanvraag te verstrekken gegevens in een verordening vast te leggen.

Gelet op artikel 34 van de Wet verontreiniging oppervlaktewateren;

b e s l u i t:

vast te stellen de Verordening aanvragen Wvo-vergunningen.

Artikel 1 Definities.

In deze verordening wordt verstaan onder:

- a. *Het dagelijks bestuur*: het dagelijks bestuur van het waterschap Aa en Maas;
- b. *de Wet*: de Wet verontreiniging oppervlaktewateren;
- c. *vergunning*: een vergunning als bedoeld in artikel 1 van de Wet verontreiniging oppervlaktewateren ten aanzien waarvan de bevoegdheid tot het verlenen, weigeren, wijzigen of intrekken op grond van artikel 34 van genoemde wet is opgedragen aan het dagelijks bestuur;
- d. *afvalstoffen*: afvalstoffen, verontreinigende of schadelijke stoffen in welke vorm ook, als bedoeld in artikel 1 van de Wet verontreiniging oppervlaktewateren;
- e. *bedrijven*: gebouwen, vaartuigen, installaties, terreinen en alle andere ruimten waar beroepsmatig (of op een wijze als ware het beroepsmatig) activiteiten plaatsvinden en van waaruit afvalstoffen, verontreinigende of schadelijke stoffen in oppervlaktewateren dan wel op zuiveringstechnische werken worden gebracht;
- f. *lozen of lozing*: het brengen van afvalstoffen, verontreinigende of schadelijke stoffen in oppervlaktewateren als bedoeld in artikel 1 van de Wet verontreiniging oppervlaktewateren;
- g. *werk*: plaatsgebonden, vaste voorziening door middel waarvan afvalstoffen, verontreinigende of schadelijke stoffen in het oppervlaktewater worden gebracht op zodanige wijze dat controle over de lozing mogelijk is.
- h. *installatie*: een vaste technische eenheid waarin een of meer van de in bijlage 1, onder B, vermelde activiteiten en processen, alsmede andere daarmee rechtstreeks samenhangende activiteiten plaatsvinden, die technisch in verband staan met de op die plaats ten uitvoer gebrachte activiteiten en die gevolgen kunnen hebben voor de emissies en de verontreiniging.

Artikel 2 Bijlage

Bij deze verordening behoort de volgende bijlage:

Bijlage: AmvB-inrichtingen en IPPC-bedrijven.

Artikel 3 Bevoegd gezag

De aanvraag tot verlening of wijziging van een vergunning wordt ingediend bij het dagelijks bestuur.

² Herplaatsing van de Wet van 13 november 1969 (stb. 536).

Artikel 4 Algemeen te verstrekken gegevens

In of bij een aanvraag tot verlening of wijziging van een vergunning als bedoeld in artikel 1 van de Wet, worden tenminste de navolgende gegevens verstrekt:

- a. de naam en het adres van de aanvrager;
- b. de periode waarvoor een vergunning wordt aangevraagd;
- c. een aanduiding van de plaats waar de lozing plaatsvindt, voorzien van een toelichtende tekening;
- d. een omschrijving van de lozing, waarbij in ieder geval wordt vermeld:
 - of de lozing continu dan wel discontinu plaatsvindt;
 - met welke regelmaat lozingen of deellozingen plaatsvinden;
 - de wijze waarop en/of met behulp van welk middel de lozing plaatsvindt;
 - of de lozing met behulp van een werk op een ander werk plaatsvindt; en
 - de activiteit waaruit de lozing voortkomt;
- e. een karakterisering naar aard, samenstelling, eigenschappen, hoeveelheid en herkomst van de afvalstoffen waarop de aanvraag betrekking heeft;
- f. een beschrijving van de maatregelen of voorzieningen die zijn of worden getroffen om de lozing te voorkomen of te beperken, voorzien van een toelichtende tekening, evenals de maatregelen die bij definitieve stopzetting van de activiteiten worden getroffen om lozing te voorkomen of te beperken;
- g. een opgave van de redelijkerwijs mogelijk te achten hoeveelheid en hoedanigheid van de afvalstoffen die ten gevolge van steringen, ongewone voorvallen, proefdraaien, in bedrijf stellen, uit bedrijf nemen, schoonmaak- en herstelwerkzaamheden in het oppervlaktewater kunnen geraken, evenals een beschrijving van de maatregel of voorzieningen die door of vanwege de aanvrager getroffen zullen worden om dit te voorkomen of te beperken;
- h. gegevens van personen met wie tijdens, evenals buiten kantooruren contact kan worden opgenomen indien een ongewoon voorval zich voordoet en gegevens van personen met wie contact kan worden opgenomen omtrent de naleving van de voorschriften uit de vergunning of het lozen zonder vergunning.

Artikel 5 Lozing door een bedrijf

Indien de lozing afkomstig is van een bedrijf worden naast de gegevens als bedoeld in artikel 4, de navolgende gegevens verstrekt:

- a. indien ingeschreven, een uittreksel van de Kamer van Koophandel;
- b. een omschrijving van de aard van dat bedrijf, evenals een opgave van de aard en omvang van de activiteiten die daar plaatsvinden;
- c. een beschrijving van de technische apparaten (inclusief hun capaciteit) en de processen die daarin plaatsvinden die leiden of kunnen leiden tot een lozing van afvalstoffen, voorzien van een toelichtende tekening van de locatie van dergelijke processen en apparaten waaruit blijkt waar en in welke mate de verschillende afvalstoffen (kunnen) ontstaan en vrijkomen;
- d. indien een rioleringsstelsel aanwezig is, een riolerings-tekening;
- e. een beschrijving van onderzoeken die zijn of worden verricht, maatregelen of voorzieningen die zijn of worden getroffen teneinde het ontstaan van de onderhavige afvalstoffen te voorkomen of de te lozen hoeveelheid te beperken door hergebruik of het nuttig toepassen dan wel het geschikt maken voor hergebruik of nuttig toepassen;
- f. een beschrijving van de wijze waarop de lozing wordt gemeten, vastgesteld en geregistreerd en de wijze waarop over de lozing wordt gerapporteerd;
- g. een opgave van de voor de aanvrager redelijkerwijs te verwachten ontwikkelingen met betrekking tot de lozing die voor de beslissing op de aanvraag van belang kunnen zijn.

Artikel 6 Lozing door een bedrijf, genoemd in de bijlage

Indien een aanvraag betrekking heeft op een lozing afkomstig van een bedrijf, behorend tot de bijlage, worden naast de in artikel 4 en 5, gevraagde gegevens de navolgende gegevens verstrekt:

- a. een beschrijving van de aard, samenstelling, eigenschappen, de hoeveelheid en de locatie binnen het bedrijf van de grondstoffen, hulpstoffen, tussenproducten en eindproducten die naar redelijke verwachting binnen het bedrijf aanwezig kunnen zijn, voorzover deze al dan niet rechtstreeks in het oppervlaktewater kunnen geraken. Een toelichtende tekening waaruit de plaats blijkt waar de bedoelde stoffen zich bevinden;
- b. indien de aanvraag betrekking heeft op een bedrijf genoemd onder deel B van de bijlage worden tevens de navolgende gegevens verstrekt:

- een beschrijving van de aard en omvang van de belasting van het oppervlaktewater ten gevolge van de lozing, daaronder begrepen een overzicht van de belangrijkste nadelige effecten op het watermilieu;
- een niet-technische samenvatting van de in artikel 5 en 6, bedoelde gegevens.

Artikel 7 Vergunning op hoofdzaken

Indien bedrijven als bedoeld in artikel 5 en 6, een vergunning op hoofdzaken aanvragen worden naast de gegevens uit deze artikelen tenminste de volgende gegevens verstrekt:

- a. een beschrijving van de algemene vergunnings situatie op dit moment evenals de aanleiding/motivatie voor het vragen van een vergunning op hoofdzaken;
- b. een beschrijving van het milieuzorgsysteem evenals de belangrijkste procedures van het milieuzorgsysteem en de verdeling van taken en verantwoordelijkheden;
- c. opzet van het bedrijfsmilieuplan in het kader van het doelgroepenbeleid dan wel een daarmee te vergelijken meerjarenplan, beschrijving van de relatie tussen het plan en de vergunning en het milieuprogramma ter uitvoering van het plan;
- d. een bewijs van certificatie van het bedrijfsmilieuzorgsysteem, verleend door een bij de Stichting Coördinatie Certificatie Milieuzorgsystemen aangesloten, door de Raad van de Accreditatie erkende certificatie-instelling;
- e. indien aanwezig, een afschrift van een milieujaarverslag van het afgelopen jaar.

Artikel 8 Lozing met werk waarop andere werken zijn aangesloten

Indien een aanvraag betrekking heeft op een lozing met een werk waarop een of meerdere andere werken zijn aangesloten, worden naast gegevens als bedoeld in artikel 4, 5 en 6 in ieder geval de volgende gegevens verstrekt:

- a. een beschrijving van het verzorgingsgebied dat op het werk is aangesloten;
- b. voorzover de aanvraag betrekking heeft op een rioolstelsel de technische gegevens van dat rioolstelsel en een riolerings tekening.

Artikel 9 Aanvullende gegevens

Voorzover nadere gegevens nodig zijn voor de beslissing op de aanvraag, verstrekt de aanvrager op verzoek van het dagelijks bestuur de nader gevraagde gegevens binnen de daarbij gestelde termijn.

Artikel 10 Aanvraag in ..-voud

De in artikel 1, bedoelde aanvraag, evenals de in deze verordening gevraagde gegevens worden in 5-voud of indien een beschikking wordt aangevraagd met betrekking tot de totstandkoming van waarvan afdeling 13.2 van de Wet milieubeheer niet van toepassing is verklaard, in 3-voud verstrekt.

Artikel 11 Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking met ingang van de eerste dag na die van bekendmaking.

Artikel 12 Citeertitel

Deze verordening kan worden aangehaald als: Verordening aanvragen Wvo-vergunningen.

A

Besluit houdende aanwijzing van soorten van inrichtingen als bedoeld in de artikelen 1 tweede lid en 31 vierde lid Wvo (Stb. 1983, 577) Hierna Besluit

Bedrijven waarvan het afvalwater een vervuilingswaarde heeft van meer dan 5.000 inwoner-equivalenten, alsmede bedrijven die gemiddeld per jaar meer dan 500 m³ afvalwater per dag lozen. (*Besluit onder s*)

(Petro)chemische industrie (*Besluit onder a*)

Ziekenhuizen, algemene academische en categoriale ziekenhuizen (*Besluit onder n*)

Laboratoria; geïntegreerde en analytische laboratoria die meer dan 10.000 m³ afvalwater per jaar lozen (*Besluit onder o*)

B

Bijlage IPPC-richtlijn

Chemische installaties voor de fabricage van organisch-chemische basisproducten, zoals:

- eenvoudige koolwaterstoffen, (lineaire of cyclische, verzadigde of onverzadigde, alifatische of aromatische);
- zuurstofhoudende koolwaterstoffen zoals alcoholen, aldehyden, ketonen, carbonzuren, esters, acetaten, ethers, peroxyden en epoxyharsen;
- zwavelhoudende koolwaterstoffen;
- stikstofhoudende koolwaterstoffen, zoals aminen, amiden, nitroso-, nitro- en nitraatverbindingen, nitrillen, cyanaten isocyanaten;
- fosforhoudende koolwaterstoffen;
- halogeenhoudende koolwaterstoffen;
- organometaalverbindingen;
- kunstof-basisproducten (polymeren, kunstvezels, cellulosevezels);
- synthetische rubber;
- kleurstoffen en pigmenten;
- tensioactieve stoffen en tensiden.

Chemische installaties voor de fabricage van anorganisch-chemische basisproducten, zoals:

- van gassen, zoals ammoniak, chloor of chloorwaterstof, fluor of fluorwaterstof, kooloxiden, zwavelverbindingen, stikstofoxiden, waterstof, zwaveldioxide, carbonyldichloride;
- van zuren, zoals chroomzuur, fluorwaterstofzuur, fosforzuur, salpeterzuur, zoutzuur, zwavelzuur, oleum, zwaveligzuur;
- van basen, zoals ammoniumhydroxide, kaliumhydroxide, natriumhydroxide;
- van zouten, zoals ammoniumchloride, kaliumchloraat, kaliumcarbonaat, natriumcarbonaat, perboraat, zilvernitraat;
- van niet-metalen metaaloxiden of andere anorganische verbindingen, zoals calciumcarbide, silicium, siliciumcarbide.

Chemische installaties voor de fabricage van fosfaat, stikstof of kaliumhoudende meststoffen (enkelvoudige of samengestelde meststoffen).

Chemische installaties voor de fabricage van basisproducten voor gewasbescherming en van biociden.

Installaties voor de fabricage van farmaceutische basisproducten die een chemisch of biologisch procedé gebruiken.

Chemische installaties voor de fabricage van explosieven.

Energie-industrie, waaronder:

- stookinstallaties met een hoeveelheid vrijkomende warmte van meer dan 50 MW;
- aardolie- en gasraffinaderijen;
- cokesfabrieken;
- installaties voor het vergassen en vloeibaar maken van steenkool.

Ertsverwerkende industrie (*Besluit onder b*)

Productie en verwerking van metalen, ertsverwerkende industrie:

- installaties voor het roosteren of sinteren van erts, met inbegrip van zwavelhoudend erts;
- installaties voor de productie van ijzer of staal (primaire of secundaire smelting) met inbegrip van uitrusting voor continugieten met een capaciteit van meer dan 2.5 ton per uur;
- installaties voor verwerking van ferrometalen door:
 - warmwalsen met een capaciteit van meer dan 20 ton ruwstaal per uur;
 - smeden met hamers met een slagarbeid van meer dan 50 kilojoule per hamer, wanneer een thermisch vermogen van meer dan 20 MW wordt gebruikt;
 - het aanbrenge van deklagen van gesmolten staal, met een verwerkingscapaciteit van meer dan 2 ton ruwstaal per uur;
- smelterijen van ferrometalen met een productiecapaciteit van meer dan 20 ton per dag;
- installaties voor de winning van ruwe nog-ferrometalen uit erts, concentraat of secundaire grondstoffen met metallurgische, chemische of elektrolytische procedes;
- installaties voor het smelten van non-ferrometalen, met inbegrip van legeringen, inclusief terugwinningsproducten (affineren, vormgieten) met een smeltcapaciteit van meer dan 4 ton per dag voor lood en cadmium of 20 ton per dag voor alle andere metalen;
- installaties voor oppervlaktebehandeling van metalen en kunststoffen door middel van een electrolytisch of chemisch procedé, wanneer de inhoud van de gebruikte behandelingsbaden meer dan 30 m³ bedraagt.

5 Minerale industrie:

- installaties voor de productie van cementklinkers in draaiovens met een productiecapaciteit van meer dan 500 ton per dag, of van ongebluste kalk in

- draaiovens met een productiecapaciteit van meer dan 50 ton per dag, of in andere ovens met een productiecapaciteit van meer dan 50 ton per dag;
- installaties voor de winning van asbest en de fabricage van asbestproducten;
- installaties voor de fabricage van glas, met inbegrip van installaties voor de fabricage van glasvezels, met een smeltcapaciteit van meer dan 20 ton per dag;
- installaties voor het smelten van minerale stoffen, met inbegrip van installaties voor de fabricage van mineraalvezels, met een smeltcapaciteit van meer dan 20 ton per dag;
- installaties voor het fabriceren van keramische producten door middel van verhitting, met name dakpannen, bakstenen, vuurvaste stenen, tegels, aardewerk of porselein met een productiecapaciteit van meer dan 75 ton per dag en of een ovencapaciteit van meer dan 4 m³ en met een plaatsingsdichtheid per oven van meer dan 300 kg/m³.

Bedrijven die afvalstoffen opslaan, behandelen of verwerken (*Besluit onder c*)

Bedrijven die meer dan 1.000 personenauto's per jaar deconserveren (*Besluit onder q*)

Afvalbeheer:

- installaties voor de verwijdering of nuttige toepassing van gevaarlijke afvalstoffen als bedoeld in de lijst van artikel 1 lid 4 van richtlijn 91/689/EEG in de zin van bijlagen IIA en IIB van richtlijn 75/442/EEG en van richtlijn 75/439/EEG van de Raad van 16 juni 1975 inzake de verwijdering van afgewerkte olie met een capaciteit van meer dan 10 ton per dag;
- installaties voor de verbranding van stedelijk afval in de zin van richtlijn 89/369/EEG van de Raad van 8 juni 1989 inzake de voorkoming van door nieuwe installaties voor de verbranding van stedelijk afval veroorzaakte luchtverontreiniging en richtlijn 89/429 EEG van de Raad van 21 juni 1989 ter vermindering van door bestaande installaties voor verbranding van stedelijk afval veroorzaakte luchtverontreiniging met een capaciteit van meer dan 3 ton per uur;
- installaties voor de verwijdering van ongevaarlijke afvalstoffen in de zin van bijlage IIA van richtlijn 75/442/EEG, rubrieken D8 en D9, met een capaciteit van meer dan 50 ton per dag;
- stortplaatsen die meer dan 10 ton per dag ontvangen of een totale capaciteit van meer dan 25.000 ton hebben, met uitzondering van stortplaatsen voor inerte afvalstoffen.

Papier- en kartonindustrie (*Besluit onder i*)

Installaties voor de fabricage van papierpulp uit hout of uit andere vezelstoffen en installaties voor de fabricage van papier en karton met een productiecapaciteit van meer dan 20 ton per dag.

Textielveredelingsbedrijven (*Besluit onder l*)

Textielindustrie:

installaties voor de voorbehandeling (wassen, bleken, merceriseren) of het verven van vezels of textiel met een verwerkingscapaciteit van meer dan 10 ton per dag.

Leerlooierijen (*Besluit onder f*)

Installaties voor het looien van huiden met een

verwerkingscapaciteit van meer dan 12 ton eindproducten per dag. (zie *ippc 6.3*)

Abattoirs met een productiecapaciteit van meer dan 50 ton per dag geslachte dieren.

Levensmiddelenindustrie:

- installaties voor de bewerking en verwerking voor de fabricage van levensmiddelen van:
 - dierlijke grondstoffen (andere dan melk) met een productiecapaciteit van meer dan 75 ton per dag eindproducten;
 - plantaardige grondstoffen met een productiecapaciteit van meer dan 300 ton per dag eindproducten (gemiddelde waarde op driemaandelijke basis).

Zuivelindustrie:

installaties voor de bewerking en verwerking van melk, met een hoeveelheid ontvangen melk van meer dan 200 ton per dag (gemiddelde op jaarbasis).

Destructiebedrijven, in het bijzonder installaties voor de destructie of verwerking van kadavers en dierlijk afval met een verwerkingscapaciteit van meer dan 10 ton per dag.

Intensieve veehouderijen, in het bijzonder installaties voor intensieve pluimvee- of varkenshouderij met meer dan:

- 40.000 plaatsen voor pluimvee;
- 2.000 plaatsen voor mestvarkens van meer dan 30 kg of 750 plaatsen voor zeugen.

Bedrijven die de oppervlakte van materialen behandelen (*Besluit onder d*)
Zeefdrukkerijen (*Besluit onder j*)
Bedrijven die hout impregneren (*Besluit onder g*)
Houtreinigingsbedrijven (*Besluit onder p*)
Bedrijven die backinglagen op tapijt aanbrengen (*Besluit onder m*)
Vatenwasserijen en (tank)cleaningbedrijven (*Besluit onder h*)

Installaties voor de oppervlaktebehandeling van stoffen, voorwerpen of producten, waarin organische oplosmiddelen worden gebruikt, in het bijzonder voor het appreteren, bedrukken, het aanbrengen van een laag, het ontvetten, het vochtdicht maken, lijmen, verven, reinigen of impregneren, met een verbruikscapaciteit van meer dan 150 kg oplosmiddel per uur of meer dan 200 ton per jaar.

Installaties voor de fabricage van koolstof of elektrografiet door verbranding of grafitisering.

Fotografische bedrijven die laboratoria hebben met een productiecapaciteit van meer dan 20.000 m² papier per jaar uitgaande van 2.500 bedrijfsuren per jaar (*Besluit onder k*)

Motorrevisiebedrijven (*Besluit onder r*)

Verf- lak en drukinktfabrieken (*Besluit onder e*)

Toelichting op de Verordening aanvragen Wvo-vergunningen

Algemeen

De Verordening aanvragen Wvo-vergunningen bevat de gegevens die bij de aanvraag tot verlening of wijziging van een Wvo-vergunning moeten worden verstrekt. Het gaat daarbij om lozingen met behulp van een werk en lozingen anders dan met behulp van een werk, om directe en indirecte lozingen. Voor indirecte lozingen bepaalt artikel 1, tweede lid Wvo dat bij Besluit aangewezen inrichtingen Wvo-vergunningplichtig zijn.

Indien een aanvrager de op grond van de onderhavige verordening verplichte gegevens bij de aanvraag verstrekt zal de aanvraag in beginsel in behandeling kunnen worden genomen. De dijkstoel kan echter op grond van artikel 9 aanvullende gegevens verlangen. Anderzijds kan de dijkstoel genoegen nemen met minder informatie dan op grond van de verordening voorgeschreven. Tijdens het vooroverleg worden concrete afspraken gemaakt over de exacte gegevens die moeten worden verstrekt.

In de verordening is rekening gehouden met aanvragen die worden overgelegd voor een vergunning op hoofdzaken. De Wegwijzer Vergunning op hoofdzaken: vergunningverlening op maat van het Ministerie van VROM (augustus 1999) vormt hierbij een bron van informatie.

In de verordening is er een categorie lozingen van bedrijven, waarbij een onderscheid is gemaakt tussen bedrijven algemeen en bedrijven uit de bijlage die meer gegevens moeten verstrekken. Hierdoor ontstaat een driedeling in de verordening: algemene gegevens die bij elke aanvraag worden verstrekt, specifieke gegevens die door een bedrijf moeten worden verstrekt en specifieke gegevens die door een aangewezen categorie bedrijven moet worden verstrekt. De bepalingen werken cumulatief, dus een bedrijf dat behoort tot een aangewezen categorie uit de bijlage levert gegevens aan conform de drie artikelen (artikel 4, 5 en 6).

De vergunningaanvraag wordt beoordeeld in het licht van het recente emissiebeleid zoals vastgelegd in de Vierde Nota Waterhuishouding. CIW-publicaties geven nadere aanwijzingen hoe hiermee om te gaan. De toelichting bij de artikelen 4, 5 en 6 gaat hier nog op in.

De verordening is aangepast aan Europese regelgeving, zoals de richtlijn inzake geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging (IPPC-richtlijn). Ten aanzien van de IPPC-richtlijn geldt dat artikel 6 van de richtlijn voorschrijft dat bij een categorie aangewezen bedrijven de vergunningaanvraag een beschrijving dient te bevatten van de aard en omvang van de te voorziene emissies van de installatie in elk milieu-compartiment, evenals een overzicht van de significante milieu-effecten van de emissies. Verder dient de vergunningaanvraag een niet-technische samenvatting te bevatten van de gegevens die bij de aanvraag worden verstrekt. Dit laatste voorschrift dient om het publiek voldoende inzicht te verschaffen in de werking van een installatie om zich een oordeel te kunnen vormen over de vergunningaanvraag en de gevolgen die een installatie en de bijbehorende lozing voor het milieu zou kunnen hebben. Deze nieuwe eisen aan de vergunningsaanvraag zijn vastgelegd in artikel 6, van de verordening.

Artikelsgewijze toelichting

Artikel 1

De meeste begrippen die in de verordening worden gehanteerd zijn nader gedefinieerd in jurisprudentie met betrekking tot de Wvo, andere komen voor in het Uitvoeringsbesluit verontreiniging rijkswateren (UVR) of de IPPC-richtlijn.

Het begrip *bedrijven* komt met name naar voren in de artikelen 5 en 6 van de verordening. De definitie van dit begrip is ruim opgezet. Het begrip bedrijf sluit aan bij het begrip inrichting als bedoeld in de Wm, maar omvat, overeenkomstig de definitie uit het UVR, meerdere plaatsen en terreinen van waaraf een lozing kan plaatsvinden. De nadruk ligt echter op beroepsmatige activiteiten. Er is bewust voor gekozen om het begrip *bedrijven* niet te vereenzelvigen met het begrip 'inrichting' uit de Wm. In de jurisprudentie omtrent het begrip 'inrichting' is bepaald dat bijvoorbeeld het akkerland behorend bij een boerderij en de start- en landingsbanen van een vliegveld niet onder het begrip 'inrichting' vallen. In het kader van deze verordening worden lozingen vanaf deze terreinen echter wel degelijk als 'lozingen vanuit een bedrijf' beschouwd.

N.B. Ook de gemeentelijke alsmede de bedrijfsriooloverstorten vallen onder het de categorie 'bedrijfsmatige lozingen'.

De definitie van het woord *installatie* is overgenomen uit artikel 2 van de IPPC-richtlijn. Het begrip 'installatie' is slechts van toepassing op de bedrijfscategorieën die in de bijlage onder B worden vermeld, het begrip *bedrijven* is ruimomvattender en kan ook bedrijven betreffen die niet in de bijlage worden genoemd.

Het begrip *lozing* omvat zowel de directe als indirecte lozingen: het brengen van afvalstoffen, verontreinigende of schadelijke stoffen in het oppervlaktewater als bedoeld in artikel 1, eerste, tweede en derde lid Wvo. Deze definitie is afgeleid uit artikel 1 van de Wet.

Het begrip *werk* is door de wetgever niet nader gedefinieerd, maar in jurisprudentie uitgekristalliseerd. Wezenlijk voor een werk is dat het gebonden is aan een vaste plaats, bijvoorbeeld een pijpje, leiding of een riool. Een vuilnisauto valt dus niet onder het begrip 'werk' (zie p. 49 CIW-handboek Wvo-vergunningverlening, mei 1999). Deel twee van de beschrijving is afgeleid uit jurisprudentie op dit punt (onder andere ABRvS 19 juli 1983 AB 1984 nr. 487 Booy Clean, H.R. 27 maart 1985 nr. 22931, vakstudienieuws 1985 p. 1195 e.a.).

Artikel 2

De bijlage omvat bedrijven waarvan zowel de directe als indirecte lozingen een significant milieu-effect kunnen hebben. De bijlage bestaat uit een deel A, inrichtingen waarvan ook de lozingen op de gemeentelijke riolering (of een andere bij een openbaar lichaam in gebruik zijnde inrichting voor het zuiveren van afvalwater) aangewezen zijn als Wvo-vergunningplichtig, en een deel B bestaande uit de bedrijven die onder de IPPC-richtlijn vallen. Een bedrijf dat onder de bijlage valt, kent een omvangrijke informatieplicht.

Artikel 3

In artikel 3 van de aanvraagverordening wordt duidelijk gemaakt dat het dagelijks bestuur het bevoegde gezag is.

Artikel 4

Algemene toelichting

Artikel 4 geeft aan welke gegevens in het algemeen moeten worden verstrekt bij een vergunningaanvraag. Het artikel is van toepassing op alle vergunningplichtige lozingen, zowel directe als indirecte lozingen, deze laatste uiteraard alleen voorzover vallend onder het Besluit houdende aanwijzing van soorten van inrichtingen als bedoeld in de artikelen 1 tweede lid en 31 vierde lid Wvo (Stb. 1983, 577). Het onderscheid tussen lozen met dan wel zonder werk wordt in de onderhavige verordening niet gemaakt. Ervaring leert dat voor beide situaties grotendeels dezelfde gegevens worden geëist. De toegevoegde waarde van het onderscheid is dan ook zeer beperkt. Het laten vervallen van het onderscheid sluit aan bij de recente wijziging van het UVR, waarin dit onderscheid om dezelfde redenen is komen te vervallen.

De woorden 'tenminste' in de aanhef van het artikel duiden erop dat het waterschap, indien gewenst, aanvullende gegevens kan opvragen

Ad a. Deze gegevens zijn ook vereist op grond van artikel 4:2 onder a Awb en hoeven daarom niet in de model-aanvraagverordening te worden opgenomen. De lijst te verstrekken gegevens lijkt echter incompleet wanneer dit aspect niet wordt genoemd. Indien de gegevens van de aanvrager afwijken van de gegevens van de lozer aan wie de vergunning moet worden verstrekt, worden tevens de naam en het adres van de beoogde vergunninghouder in de aanvraag vermeld.

Ad b. Uit artikel 7, vierde lid van de Wvo en artikel 8.17 Wm volgt dat aan een Wvo-vergunning een beperkte geldigheidsduur kan worden verbonden. In artikel 8.17 Wm is een aantal situaties genoemd waarin tot het verlenen van een tijdelijke vergunning kan worden overgegaan. Dit kan bijvoorbeeld wanneer er sprake is van een tijdelijke lozing of lozing vanuit een tijdelijke inrichting of wanneer er een tijdelijke vergunning is aangevraagd. Ook wanneer dit noodzakelijk is in het belang van het ontwikkelen van werkwijzen in de inrichting die minder nadelige gevolgen hebben voor het milieu, kan aan een lozer een tijdelijke vergunning worden verleend. Verder is dit aan de orde wanneer het noodzakelijk is een beter inzicht te ontwikkelen in de gevolgen van de lozing voor het milieu, alvorens een vergunning voor onbeperkte duur te verstrekken. Voor een beschrijving van overige situaties wordt verder verwezen naar het CIW-handboek Wvo-vergunningverlening.

Ad c. De plaatsbepaling is een belangrijk gegeven voor de beoordeling van de aanvaardbaarheid van de lozing. Deze informatie behoort dan ook bij de aanvraag te worden overgelegd. In voorkomende gevallen kan de tekening waarop de plaats van de lozing is aangegeven een geïntegreerd deel uit gaan maken van de te verlenen vergunning. De toelichtende tekening moet op zodanige schaal zijn gemaakt dat het lozingspunt duidelijk afleesbaar is. Het waterschap geeft aanwijzingen over de gewenste maatvoering en detaillering van de tekening. Bij voorkeur wordt de tekening tevens op A-4 formaat verstrekt zodat de tekening gemakkelijk aan de vergunning kan worden gehecht. Het waterschap kan in het vooroverleg nader bepalen op welke wijze de gegevens dienen te worden verstrekt. De coördinaten van de locatie van lozing kunnen daarbij tevens worden opgevraagd.

Ad d. De gegevens dienen het waterschap snel inzicht te geven in de soort lozing en de activiteiten waaruit deze voortkomen. Hierdoor kan het waterschap tot een oordeel komen welke gegevens in het concrete geval eventueel nog meer relevant zijn om de lozing te kunnen beoordelen. Bij de omschrijving van de lozing wordt onder andere vermeld of deze continu dan wel discontinu plaatsvindt en met welke regelmaat de lozingen of deellozingen plaatsvinden. Tevens wordt gevraagd naar de wijze waarop de lozing plaatsvindt. Er kan sprake zijn van een directe lozing of een indirecte lozing (via de riolering). Verder kan sprake zijn van een lozing met of zonder gebruik te maken van een werk. De frequentie en de wijze van lozen zijn onder andere bepalend voor de mogelijkheden waarop een lozing kan worden gecontroleerd.

Ad e. Met de gegevens over de aard, samenstelling, eigenschappen, hoeveelheid en herkomst van de schadelijke of verontreinigende stoffen kan inzicht worden verkregen in de milieubezwaarlijkheid van de te lozen stoffen. De verantwoordelijkheid voor het verstrekken van dergelijke gegevens ligt bij de aanvrager. Door voorafgaand aan de indiening van de aanvraag in overleg te treden met het bevoegde gezag kan de aanvrager achterhalen welke informatie hij in het concrete geval moet verstrekken. Vooral omvang en de aard van de lozing zijn bepalend voor de vraag in hoeverre en tot in welk detail de lozing moet worden toegelicht/gekarakteriseerd. Als algemeen uitgangspunt geldt dat het aan de aanvrager is de mate van milieubezwaarlijkheid van de geloosde stoffen aan te geven en dat de waterkwaliteitsbeheerder vervolgens bepaalt of de lozing toelaatbaar is voor het ontvangende oppervlaktewater.

Tot nu toe wordt in het wateremissiebeleid onderscheid gemaakt in zwarte lijst stoffen, in relatief schadelijke verontreinigingen (grijze lijst stoffen) en in relatief onschadelijke verontreinigingen die van nature in oppervlaktewater voorkomen (bijvoorbeeld chloride, sulfaat). Omdat vaak onduidelijk is onder welke categorie nieuwe stoffen vallen en omdat de begrippen zwarte en grijze lijst stof in de toekomst in internationale kaders komen te vervallen heeft de Commissie integraal waterbeheer een nieuwe stofbeoordelingssystematiek vastgesteld. De nieuwe beoordelingssystematiek gaat uit van de volgende indeling:

- stoffen die carcinogeen en/of mutageen zijn en/of op lange termijn schadelijke effecten in het aquatisch milieu kunnen veroorzaken; hiervoor geldt toepassen van best beschikbare technieken (bbt);
- stoffen die gemakkelijk afbreekbaar zijn; hiervoor geldt toepassen van best uitvoerbare technieken (but);
- relatief onschadelijke stoffen die van nature in oppervlaktewater voorkomen; hiervoor geldt de waterkwaliteitsaanpak.

Het is primair aan de aanvrager om de waterbezwaarlijkheid en de benodigde saneringsinspanning aan te geven. Het detailniveau van de gegevens over stoffen en preparaten wordt afgekaart in het vooroverleg. De aanvrager kan deze gegevens achterhalen bij producenten en handelaren van de (grond)stoffen en preparaten. Producenten en handelaren hebben baat bij verschaffen van bovenstaande informatie, omdat bij ontbreken ervan de stof/preparaat wordt ingedeeld in de zwaarste categorie (saneren met bbt). Soms verstrekken brancheorganisaties ook deze gegevens. Sommige stoffen en preparaten zijn al beoordeeld op basis van de Europese stoffenrichtlijn.

Waterkwaliteitsdoelstellingen voor het watersysteem worden vastgelegd in waterhuishoudingsplannen en waterheersplannen. Voor stoffen wordt een maximaal toelaatbaar risico (MTR) en een streefwaarde gedefinieerd.

Prioritering van bestrijding van vervuilingbronnen vindt plaats op watersysteemniveau, maar daarnaast wordt een individuele lozing beoordeeld op basis van een immisietoets voor het specifiek ontvangend oppervlaktewater. Dit leidt tot de volgende aanpak:

- de lozing mag niet significant bijdragen aan het overschrijden van de kwaliteitsdoelstelling voor het watersysteem. Significants wil zeggen dat deze gelijk of meer dan 10% van het MTR bijdraagt aan de concentratie van de stof in het ontvangende watersysteem;
- de lozing mag binnen de mengzone niet leiden tot acuut toxische effecten voor waterorganismen en voor sediment bewonende organismen.

Met de aard van de stof wordt bedoeld op de soort stof of stoffen (bijvoorbeeld de verzamelnaam PAK). Met samenstelling wordt bedoeld de meer specifiek chemische samenstelling van de lozing.

Onder eigenschappen wordt verstaan de zuurgraad, de warmtebelasting, de toxiciteit, accumulerend vermogen, afbreekbaarheid van de individuele stoffen dan wel het mengsel. De term 'hoeveelheid' heeft betrekking op de omvang van de totale lozing, maar ook op het aandeel van de bedoelde stoffen daarin. De omvang van de lozing kan ook in aantallen v.e.'s worden weergegeven. Met de vraag naar de herkomst van de te lozen stoffen wordt beoogd ook inzicht te krijgen waar de verontreinigende stoffen hun oorsprong vonden, bijvoorbeeld afkomstig van een bepaalde activiteit ter plekke of van elders. De beschrijving van de exacte samenstelling van stoffen kan soms problemen opleveren voor de aanvrager. Hij beschikt vaak niet over gegevens over de samenstelling van stoffen. De aanvrager zal moeite moeten doen om de betreffende gegevens bij de leverancier van onder andere grondstoffen te achterhalen. In sommige gevallen wil de leverancier op grond van de vertrouwelijkheid van de gevraagde informatie, geen gegevens verstrekken. Het gevolg daarvan kan zijn dat een aanvraag niet in behandeling kan worden genomen.

Ad f. Een van de leidende principes van het emissiebeleid, zoals vertaald in het Indicatief Meerjarenprogramma Water en de Vierde Nota Waterhuishouding is 'vermindering van de verontreiniging.' Dit houdt in dat verontreiniging, ongeacht de aard van de te lozen stof, zoveel mogelijk wordt voorkomen of beperkt. Dit wordt ook wel het 'voorzorgprincipe' genoemd. Bij het verminderen van verontreiniging staan preventie en de aanpak aan de bron, de emissieaanpak, centraal. Onderdeel f van het artikel heeft betrekking op het voorzorgsprincipe. De lozer dient actief maatregelen te nemen om lozingen te voorkomen en te beperken. Tevens moeten met het oog op preventie waar nodig bij definitieve stopzetting van de activiteiten maatregelen worden getroffen om het gevaar van verontreiniging te voorkomen. Dit artikel spoot met artikel 7.1 d UVR.

Ad g. Dit onderdeel ziet op ongewone voorvallen zoals storingen, ongevallen en branden, evenals onregelmatige reguliere activiteiten zoals het proefdraaien, in bedrijf stellen, tijdelijk uit bedrijf nemen, schoonmaak- en herstelwerkzaamheden als gevolg waarvan verontreinigingen in het oppervlaktewater kunnen geraken. Met onvoorziene lozingen worden die lozingen bedoeld die niet te voorzien zijn en daardoor ook onregelmatig, qua tijd en omvang plaatsvinden. In de vergunning kan een calamiteitenartikel opgenomen. De aanpak van onvoorziene lozingen komt in hoge mate overeen met de aanpak van reguliere lozingen. In eerste instantie dienen onvoorziene lozingen zoveel mogelijk volgens het voorzorgsprincipe te worden voorkomen via preventieve maatregelen en toepassing van de stand der (veiligheids)techniek. Lozers zullen bij de aanvraag inzicht moeten geven in de kans op en eventueel het effect van onvoorziene lozingen.

Voor de bepaling van de kans en het effect van onvoorziene lozingen geeft het CIW-rapport 'Integrale aanpak van risico's van onvoorziene lozingen' aanbevelingen, referentiekaders evenals een standaard risicoanalysemodel (Proteus) voor het schatten van restrisico's. Onderdeel g correspondeert met artikel 5.4 van het Inrichtingen en vergunningenbesluit milieubeheer.

Ad h. Voor het waterschap is het van belang te weten wie de aanspreekpunten zijn, zowel tijdens als buiten de reguliere kantoor tijden.

Artikel 5

Algemene toelichting

Indien de aanvraag is voor een vergunning afkomstig van een bedrijf zullen de gegevens die overlegd moeten worden een slag diepgaander en uitgebreider zijn dan die op basis van artikel 4 overlegd moeten worden. De informatie die geleverd moet worden op grond van artikel 5 kan enige overlap vertonen met de informatie van artikel 4. Het vooroverleg kan duidelijkheid scheppen in de exacte omvang van de informatieplicht. Artikel 5 is van toepassing op bedrijven zoals weergegeven in artikel 1 onder e, daartoe behoren onder meer de bedrijven die zijn weergegeven in deel A en B van de bijlage.

Ad a. Dit artikellid is mede van belang voor controle op de vergunning. Het bedrijf draagt er zorg voor dat telkens wanneer een wijziging van de inschrijving plaatsvindt, het waterschap daarvan op de hoogte wordt gebracht, door middel van toezending van een afschrift van het vernieuwde uittreksel. Het kan uiteraard ook voorkomen dat een bedrijf niet is ingeschreven bij de Kamer van Koophandel in welk geval geen gegevens kunnen worden verstrekt.

Ad b en c. Het is van belang inzicht te hebben in de werking van het bedrijf en de emissies om te kunnen beoordelen of een lozing aanvaardbaar is in relatie tot het ontvangend oppervlaktewater en/of de doelmatige werking van zuiveringstechnische werken. Het waterschap beoordeelt onder andere of de aanvrager voldoende zorg in acht heeft genomen en of wordt voldaan aan de stand der techniek. Zie ook de toelichting bij artikel 4 van de verordening.

De aanvrager moet daarvoor informatie overleggen over het (productie)proces en de procesvoering, de afvalwaterstromen en de zuiveringstechnieken. Dit betekent dat bekend moet zijn waar en hoe het afvalwater ontstaat en welke maatregelen zijn genomen om het ontstaan te voorkomen of te beperken. Het gaat hierbij onder andere om het terughouden van afvalstoffen, het toepassen van schone grondstoffen, hulpstoffen en reinigingsmiddelen, het toepassen van schone processen, good-housekeeping, bedrijfsinterne milieuzorg etc. Ook moet de samenstelling, het debiet en de wijze van afvoer van de afvalwaterstromen bekend zijn. Aan de hand daarvan kan worden nagegaan of lozing aanvaardbaar en eventuele behandeling doelmatig is. In dit artikel worden gegevens gevraagd met betrekking tot installaties waardoor of waarin processen plaatsvinden die leiden of kunnen leiden tot het in het oppervlaktewater brengen van stoffen. Ook onafgedekte opslag van artikelen/goederen en het neerslaan van verontreinigd stoom kan leiden tot een lozing op het oppervlaktewater.

Ad d. Dit lid is overgenomen uit artikel 7.2c van het UVR. Op de rioleringstekening worden ook de plaatsen van de eventuele overstorten aangegeven. Dit artikel heeft uitsluitend betrekking op een bedrijfsriolering.

Ad e. Dit artikel past binnen het streven naar duurzaamheid en algemene preventie zoals dat in de Vierde Nota Waterhuishouding en de Wet milieubeheer is vastgelegd. Het vergunningenbeleid is er in het algemeen op gericht om verontreiniging op het oppervlaktewater zoveel mogelijk te voorkomen. Bestrijding aan de bron is hiertoe het meest geëigende middel. Waar mogelijk dienen lozingen en stortingen vermeden te worden. Daartoe kan onder meer bijdragen een verplichting voor de aanvrager om zo exact mogelijk aan te geven welke andere bergings- c.q. verwerkingsmogelijkheden, waaronder die van hergebruik, er zijn. Het artikel komt ook terug in het UVR (artikel 7.2.f). Wanneer het bevoegde gezag dit aangeeft, dient de aanvrager onderzoek te verrichten naar mogelijkheden voor het voorkomen of nuttig toepassen van afvalstoffen. Daarbij kan worden aangekend dat de resultaten van een onderzoeksverplichting uit een vorige vergunning altijd deel uit moeten maken van een aanvraag voor een nieuwe vergunning. Bovendien moet een onderzoek volledig zijn uitgevoerd, anders is de aanvraag onvolledig (uitspraak G 05.88.0692, 13-8-1991 Cindu). De maatregelen die worden genomen om lozingen te voorkomen of te beperken moeten tevens voldoen aan de stand der techniek.

Ad f. Dit onderdeel is overgenomen uit artikel 7.2h van het UVR. Om controle op de naleving van vergunningvoorschriften mogelijk te maken, zal het afvalwater bij voorkeur door een daartoe geschikte meetgelegenheid moeten worden gevoerd. In de vergunning kan een meetvoorziening voor continue debietmetingen of proportionele bemonstering worden voorgeschreven. Met name bij grote lozingen wordt de verplichting tot meting en bemonstering vaak aan de vergunninghouder zelf opgelegd. Bij een dergelijke rapportageverplichting wordt voorgeschreven over welke parameters het bedrijf met welke frequentie aan het waterschap moet rapporteren. Soms is het installeren van een meetgelegenheid niet mogelijk of doelmatig. Dit kan vooral het geval zijn bij bedrijven met een geringe lozing van afvalwater. Om toch door middel van steekmonsters de naleving van vergunningvoorschriften te kunnen controleren, is het nodig dat een of meerdere adequate controlepunten op het terrein van het bedrijf aanwezig zijn.

Als gevolg van de richtlijn 76/464/EEG en 95/337/EEG zijn lidstaten verplicht om driejaarlijks inlichtingen te verstrekken over de naleving van deze richtlijnen. Vanaf 1983 zijn richtlijnen voor 17 zwarte lijststoffen van kracht geworden. Voor lozingen van grijze lijststoffen geldt vanaf 1993 een rapportageplicht. De eisen met betrekking tot de controle zijn voor de verschillende zwarte lijststoffen vastgelegd in bijlage II van de ministeriële besluiten ex artikel 1a Wvo. Bij het voorschrijven van voorzieningen of maatregelen voor de controle van het afvalwater wordt met de verplichtingen uit genoemde richtlijnen rekening gehouden.

Ad g. Dit onderdeel is overgenomen uit artikel 7.2i van het UVR. Om te kunnen beoordelen of lozing van afvalstoffen op de plaats van aanvraag en op de wijze die in de aanvraag wordt vermeld, acceptabel is, en of voldoende maatregelen kunnen worden getroffen om milieunadeel als gevolg van de lozing te voorkomen, is het van belang te kijken naar de toekomstplannen van het bedrijf. Met name toekomstige uitbreidingsplannen kunnen hierbij van belang zijn.

Artikel 6

Algemene toelichting

Artikel 6 is alleen van toepassing op bedrijven die in de bijlage voorkomen. Het betreft bedrijven waarvan de lozingen, zowel de directe als indirecte lozingen, een aanzienlijk milieu-effect kunnen hebben. Behalve de bedrijven die in de IPPC-richtlijn zijn genoemd (bijlage onder kolom B) betreft het de bedrijven die bij Besluit ex artikel 1, tweede lid en 31, vierde lid Wvo zijn aangewezen als eveneens vergunningplichtig voor hun indirecte lozingen (hierna AMvB inrichtingen).

Lid 1. Dit onderdeel is overgenomen 7.2d UVR. Dit vereiste komt overeen met het vereiste uit artikel 6 IPPC, 'een beschrijving van de grondstoffen en hulpmaterialen en de andere stoffen die in de installatie worden gebruikt of door de installatie worden gegenereerd'. De gegevens worden niet alleen van bedrijven die onder de IPPC-richtlijn gevraagd maar ook van de AMvB inrichtingen (niet alle AMvB inrichtingen vallen ook onder de IPPC-richtlijn). Het betreft alle aanwezige stoffen, voorzover deze in het water kunnen geraken en vormt een verdieping op de gegevens die op grond van artikel 5 onder c worden geleverd. Het onderdeel heeft betrekking op de specifieke bedrijfsomstandigheden die van invloed kunnen zijn op de samenstelling van de lozing, ook indien de lozing als gevolg van een calamiteit zou ontstaan, alsmede op de te nemen maatregelen ter beperking van de schadelijkheid ervan. Om te voorkomen dat de gevraagde gegevens ook moeten worden verstrekt in geval van lozingen waarvan de schadelijkheid slechts van geringe betekenis is, kan de verplichting tot het verstrekken van de in dit lid bedoelde informatie worden beperkt tot die bedrijven die een aanmerkelijke hoeveelheid zuurstofbindende stoffen dan wel toxische, persistente, bio-accumulatieve of anderszins bezwaarlijke stoffen kunnen lozen.

Lid 2. Lid 2 is wel beperkt tot bedrijven die onder de IPPC-richtlijn vallen (bijlage onder kolom B). Artikel 6 van de IPPC-richtlijn schrijft voor dat de vergunningaanvraag een beschrijving dient te bevatten van de te voorziene emissies van de installatie in elk milieucompartiment met een overzicht van de belangrijke 'significante' nadelige milieu-effecten van de emissies. De effecten van de lozing worden enerzijds bepaald door de aard en omvang van de lozing, anderzijds door de capaciteit en zuiveringsmogelijkheden van de zuiveringsinstallaties evenals door de functie van het ontvangend water met bijbehorende waterkwaliteitseisen en eventuele cumulatieve effecten als gevolg van andere soortgelijke lozingen. Het is niet eenvoudig voor de aanvrager om te bepalen welke significante gevolgen zijn lozing zal hebben op de kwaliteit van het ontvangende oppervlaktewater. In de praktijk zal een vergunningaanvrager naar verwachting niet in alle gevallen over deze informatie beschikken. De aanvrager zal zoveel mogelijk gegevens over de te lozen stoffen dienen aan te bieden. Dit betekent dat hij enerzijds in gegevens van 'eigen' stoffen zal dienen te voorzien en daarnaast bij leveranciers van gebruikte en te lozen stoffen er op aan zal moeten dringen deze informatie te leveren. Van belang is hierbij de eigen verantwoordelijkheid van de aanvrager. Omvangrijke (industriële) inrichtingen kunnen zo nodig expertise inhuren om de vereiste gegevens te laten verzamelen. In geval van lozingen die milieuhygiënisch minder bezwaarlijk zijn, of wanneer het gaat om een relatief eenvoudige lozing gaat, kan het aanleveren van onderhavige gegevens wel eens tot disproportionele kosten leiden. In het vooroverleg kan een en ander redelijkerwijs bezien en geregeld worden.

In het geval sprake is van een lozing met behulp van een werk dat op een ander werk is aangesloten zal de aanvrager eveneens moeten aantonen welk (zuiverings)effect dit heeft, inclusief de eventuele effecten van de lozing op de doelmatige werking van een zuiveringstechnisch werk.

In dat geval is het echter in eerste instantie aan de beheerder van dat werk om zorg te dragen voor de doelmatige werking en daarvoor ook die gegevens te vragen dan wel eisen te stellen aan de lozing op dat werk, die daarvoor specifiek nodig zijn. Gegevens over de capaciteit en de zuiveringsmogelijkheden van de zuiveringsinstallatie in beheer bij het waterschap zullen door het waterschap zelf worden verstrekt.

De niet-technische samenvatting is overgenomen uit artikel 7 j UVR en correspondeert met artikel 6 IPPC. De aanvraag moet voor een algemeen publiek voldoende inzicht geven in de lozingsactiviteiten van het bedrijf om zich daarover een oordeel te kunnen vormen.

Artikel 7

De term 'vergunning op hoofdzaken' duidt op een variant van vergunningverlening waarbij het bevoegde gezag binnen wettelijke en jurisprudentiële randvoorwaarden maximale flexibiliteit geeft aan de vergunninghouder. Hierbij wordt ervan uitgegaan dat het bedrijf de noodzaak van een verantwoord milieubeheer erkent en daarnaar handelt.

Het voldoen aan de voorwaarden zoals gesteld in de artikelen 4,5, 6 en 7 van de aanvraagverordening op zich is niet voldoende voor het verlenen van een vergunning op hoofdzaken. Ook het nalevingsgedrag van de aanvrager in de periode voorafgaand aan de verlening van de vergunning is een element van belang bij de beoordeling of een flexibele vergunning kan worden verleend. Omdat de vergunning op hoofdzaken in vergelijking tot de meer traditionele vergunningen minder voorschriften bevat, die bovendien globaler van aard zijn, moet de aanvraag voldoende informatie bevatten om aan de vergunningverlener en derden inzicht te verschaffen in het niveau van milieuzorg binnen een bedrijf. De aanvraag van de vergunning op hoofdzaken zal in dit opzicht voldoende gedetailleerde informatie moeten bevatten. Concreet gaat het daarbij om informatie over ambities, beleid en ontwikkelingen met betrekking tot milieuzorg bij het bedrijf in het algemeen en de opzet en inhoud van het milieuzorgsysteem in het bijzonder. Het is echter niet de bedoeling dat de vergunningaanvraag in haar geheel deel gaat uitmaken van de vergunning, dit zou de beoogde flexibiliteit niet ten goede komen.

Voor verdere richtlijnen met betrekking tot het verlenen van vergunningen op hoofdzaken, wordt verwezen naar de 'Wegwijzer vergunning op hoofdzaken' van het Ministerie van VROM en het Ministerie van Verkeer en Waterstaat. Vooral de bladzijden 45 tot 52 zijn voor de aanvraag van belang.

Artikel 8

Dit artikel is overgenomen uit het UVR (artikel 7 derde lid) en heeft betrekking op een vergunningaanvraag voor het lozen met behulp van een werk waarop een of meer andere werken zijn aangesloten. Te denken valt hierbij aan lozingen vanuit bedrijfszuiveringswerken en bedrijfsrioleringsstelsels vanaf het bedrijventerrein, maar ook aan lozingen vanuit rioolwaterzuiveringsinstallaties en IBA's en (gemeentelijke) rioolwateroverstorten. Van een AMvB inrichting zijn al gegevens bekend. Het is daarom niet noodzakelijk deze gegevens nogmaals te vragen bij de eindlozer.

Een bedrijf dat loost en ook een aansluiting van het afvalwater van zijn buurman verzorgt, dient al op grond van de artikelen 4 en 5, inzicht te verschaffen in de gegevens die van belang zijn voor het verlenen van de vergunning. De eindlozer dient als het ware een aanvraag in voor de totale lozing (inclusief het afvalwater van zijn buurman) en verschaft dus gegevens over de totale afvalwaterstroom en de rioleringsituatie.

(Rioolwater)zuiveringinstallaties en overstorten

Op grond van het Lozingenbesluit Wvo stedelijk afvalwater wordt een aantal eisen gesteld aan het effluent van rioolwaterzuiveringsinrichtingen met een bepaalde verwerkingscapaciteit. Betreft het een aanvraag voor een lozing uit een rioolwaterzuiveringsinstallatie die onder bovengenoemd Lozingenbesluit valt dan moeten gegevens verstrekt worden ten aanzien van de maatregelen die worden getroffen om aan dat Lozingenbesluit te voldoen. Het waterschap heeft onder andere behoefte aan gegevens over het verzorgingsgebied van een rioolwaterzuiveringsinstallatie oftewel een indicatie van het achterland: om hoeveel en wat voor industrie en bedrijven gaat het en om hoeveel aangesloten huishoudens? Voorts is er behoefte om inzicht te hebben in de technische gegevens van het achterliggende rioolstelsel: hoeveel fluctuatie in afvoer is mogelijk, hoeveel afvoer wordt verwacht tijdens regenperioden en droge perioden, is er sprake van overstortingen? Voor regulering van lozingen vanuit rioolstelsels op deze rioolwaterzuiveringsinrichtingen is de aansluitverordening en – vergunning van toepassing. Hierin worden aanwijzingen gegeven met betrekking tot de gegevens die moeten worden verstrekt bij de aanvraag van een aansluitvergunning.

Hoewel iedere overstort als zodanig vergunningplichtig is en voor iedere overstort gegevens als bedoeld in artikel 4, en verder moeten worden geleverd, verschaft artikel 8, het waterschap inzicht in de lozingen die binnen het totale verzorgingsgebied met elkaar verband houden. Voor de aanvraag betrekking hebbende op een lozing met behulp van een rioolwateroverstort, regenwateroverstort of regenwateruitlaat van een rioolstelsel dat door de gemeente wordt beheerd, is in het CIW–rapport Wvo–vergunningverlening voor riooloverstorten (maart 2000) vastgelegd welke gegevens bij de aanvraag verstrekt moeten worden. Het betreft onder meer:

- een aanduiding van het type rioolstelsel, alsmede van de plaatsen waar rioolgemalen aanwezig zijn of zullen worden gebouwd, met vermelding van de bij droog weer en bij regenval per uur maximaal te verpompen hoeveelheid;
- een indicatie van de huidige en de te verwachten omvang van de afvalwaterproductie binnen het rioleringsgebied en de afzonderlijke onderdelen daarvan;
- een aanduiding van de plaats van de lozing op het oppervlaktewater met toelichtende tekening en een situatie– en constructietekening van de overstortputten overstorttelwerken en afvoerleidingen;
- een opgave van de op het rioleringsstelsel afwaterende verharde oppervlakte en berekeningen van het bergingsvermogen, alsmede een toelichting op de gehanteerde berekeningsmethoden;
- gegevens omtrent de wijze waarop overstortfrequentie, het overstortingsvolume en of de samenstelling van het water wordt gemeten en of gemonitord, inclusief eventuele technische gegevens van instrumenten die daartoe worden gebruikt (inclusief randvoorzieningen);
- een overzicht van de documenten waarop de aanvraag is gebaseerd.

Andere waterzuiveringsinstallaties en overstorten

Indien de aanvraag betrekking heeft op een lozing via een waterzuiveringsinstallaties in beheer bij een bedrijf of riooloverstorten via een bedrijfsriolering (in particulier beheer), kan het waterschap een selectie maken uit bovengenoemde gegevens.

Indien de aanvraag betrekking heeft op een IBA–installatie worden naast de gegevens als bedoeld in artikel 4, gegevens verstrekt met betrekking tot de zuiveringscapaciteit en de maximale verwerkingscapaciteit van de voorziening. De aanvrager verstrekt tevens technische gegevens met betrekking tot de voorziening, voorzien van tekeningen, evenals gegevens omtrent de wijze waarop het onderhoud en beheer van de voorziening is geregeld.

Artikel 9

Een dergelijke regeling is ook te vinden in artikel 4:2 tweede lid en artikel 4:5 eerste lid van de Awb. Voor de volledigheid is de regeling toch toegevoegd aan de aanvraagverordening. Het vragen van extra informatie is vooral relevant wanneer er een kans bestaat dat verontreinigende stoffen in een kwetsbaar water kunnen geraken. Naast de bevoegdheid om te bepalen dat aanvullende informatie nodig is voor de beoordeling van de aanvraag, kan het waterschap tevens bepalen dat minder informatie nodig is dan in de voorgaande artikelen is bepaald. Met name waar het gaat om kleine lozingen of lozingen met een geringe milieuschadelijkheid, kan de informatieplicht worden beperkt. Ook het feit dat gegevens al uit anderen hoofde bij het waterschap bekend zijn kan reden zijn de informatieplicht te beperken. Andere criteria voor het aanpassen van de informatieplicht zijn onder andere de mate van deskundigheid, professionaliteit van de lozer, de gegevens zijn veel gemakkelijker door een andere partij dan de lozer te achterhalen, de zeer hoge kosten van het uit te voeren onderzoek. Het vooroverleg is bij uitstek het kader waarin wordt bepaald welke, en in welke mate van detail

gegevens moeten worden verstrekt. Tevens kan worden bepaald dat minder exemplaren van de aanvraag en aanvullende gegevens als bedoeld in artikel 10 van deze verordening, aan het waterschap worden verstrekt. Uitgangspunt is dat de aanvrager verantwoordelijk is voor de aanlevering van de gevraagde gegevens en dat het waterschap bevoegd gezag bepaalt in welke mate informatie moet worden verstrekt.

Dit artikel heeft geen betrekking op lozingen binnen ons land die de gebiedsgrenzen van waterschappen overschrijden of gevallen waarbij afvalwater buiten het 'eigen gebied' wordt verwerkt. Dit aspect dient in een eventueel toekomstige wijziging van de Wvo te worden behandeld.

Artikel 10

Over het algemeen wordt om vijf of drie exemplaren gevraagd. Op grond van artikel 10 van de aanvraagverordening kan in het vooroverleg worden bepaald hoeveel exemplaren informatie worden aangeleverd. Het waterschap kan toestaan dat de aanvraag per elektronische post wordt aangeleverd. De gegevens dienen dan op een zodanig beveiligde wijze te worden aangeleverd dat deze niet door onbevoegden kunnen worden gewijzigd.

Toelichting op bijlage

In de bijlage van de aanvraagverordening is rekening gehouden met de IPPC-richtlijn. De richtlijn vereist dat bedrijven die in de bijlage van de richtlijn worden genoemd, bepaalde vormen van informatie verstrekken bij de aanvraag van de vergunning (dit is in de verordening verwerkt in artikel 6, tweede lid). Artikel 1, tweede lid van de Wvo vereist dat categorieën bedrijven die bij AMvB zijn aangewezen een lozingsvergunning aanvragen voor indirecte lozingen (lozen op 'een werk dat op een ander werk is aangesloten').

Het is niet goed mogelijk om de aangewezen bedrijven op grond van de IPPC-richtlijn en de AMvB inrichtingen lijst in elkaar te schuiven. In de vormgeving zijn bedrijven met gelijksoortige processen wel in de buurt van elkaar gezet maar de lijsten zijn gescheiden gehouden (A en B). Voor de AMvB inrichtingen geldt dat zij ten opzichte van andere bedrijven nader inzicht moeten geven in bedrijfsprocessen en daarbij gebruikte stoffen.

Vormt de AMvB inrichting tevens een bedrijf aangewezen in de bijlage bij de IPPC-richtlijn dan moeten ook de nadere gegevens over de milieu-effecten en de niet-technische samenvatting worden verschaft (artikel 6, tweede lid). Voor IPPC-bedrijven geldt dus heel artikel 6, voor AMvB inrichtingen niet vallend onder IPPC alleen artikel 6 eerste lid.

De huidige bijlage is dus een compositie tussen de bijlage van de AMvB inrichtingen en de bijlage bij de IPPC-richtlijn. De lijsten kennen diverse overeenkomsten: alle lijsten zien op bedrijven met lozingen met significant milieu-effect. In de bijlage zijn in kolom A alle bedrijven opgenomen die in de AMvB ex artikel 1, tweede lid voorkomen. In kolom B worden alle bedrijven uit de IPPC-richtlijn vermeld. De teksten van IPPC-richtlijn zijn daarbij overgenomen. Met betrekking tot categorie 14, intensieve veehouderijen, moet worden opgemerkt dat alleen veehouderijen die ondanks het Lozingenbesluit open teelten en veehouderijen vergunningplichtig blijven de in de verordening gevraagde gegevens moeten verstrekken.